

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLOJA

Elfizetési díj egy évre:
 Tagoknak . . . . . 3.50 P
 Pártoló tagoknak . . . . . 7.— P
 Intézményeknek . . . . . 40.— P

Alapító főszerkesztő:
 vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetente
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
 Telefon: 424—981

LEGÉNYNAPOT ŪL AZ ORSZÁG JUNIUS 15-ÉN. mondhatjuk ezt a napot az új magyar élet és az új magyar munka ünnepp napjának is. Mert az lesz. A közel százezres új-nemesség nem magát ünnepli, — bár a munka hosszú, szürke hétköznapjaiban az ünnepe dolgozó lélek felrissülése — hanem ünnepli azt a gondolatot, amely a mi mozgalmunkat az Isten segítségével és a magunk erejével olyan virágzó országos értéké tette. Ünnepli a mai idők szociális emberét, az országépítő munka emberét, a tudás és a felelősség emberét. Ünnepli azt, ami nemes, ami szép, ami jó az emberben, ünnepli azt az isteni erőt, amely bennünk él, amely bennünket, a munka és a felelősség viselésében az ország igazi új-nemeseivé tett.

Az új-nemesség ünnepe lesz ez, az új-nemeseké, akiké a jelen és akiké a jelennel a magyar jövő. A piradó magyar ég hősei ők. Nagymagyarország függetlenségének és biztonságérzetének hősei, akik példátadóan nagyok a hitben, a munkában, a becsületben, a nemzet-szolgálatban.

A tömegeknek mindig bálvány kellett. Hát csináltak maguknak bálványt a királyokban, a grófokban, a bankároknak, a földesurakban, a kegyelmeseben, a színésznőkben, a molesztároknak, a futballistákban, a politikusokban és mit tudom én kikben. Ami külső csábót csak elképzelhet az emberi agy, azt mind rájuk rakta. De a tömjénezettség elernyeszt, a kutyaőr lassan megdohododik, a kékvér vizenyőssé válik és terméketlen lesz, a csontok megürsednek, a legszebb emberi arc halottai maszkká merevedik, ha nem tölti azt meg a közönségért, a nemzetért, a népért áldozott szent munkaáldozat. Miniket nem dédelgetett egy korszak sem. Nem voltak bálványok, nem raktak tele a fantázia csillogó csecsebecsével, felemelkedni is csak a magunk erejéből tudtunk és hogy most felvételre, öntudatosan itt állunk, abban a legényegyleti eszme diadalát kell látnunk. A mi eszményünk a Munkás-Krisztus, akitől a munkásélet fenségét tanultuk, akitől minden földi rangnál és kitüntetésnél többet kaptunk: a munka glóriáját. Így vésztük mi át azt a korszakot, amely „úri foglalkozásnak” tartotta a

munkátlanságot és megengedhetőnek a zsidószellemű könnyű boldogulást, de nem tartotta fontosnak a mi emberségünket. Pedig a mult agyon-rendjelezett lovagjai — kevés kivétellel — a mi verejtékünkéből nőtték „nagygyá” és mai képviselőiknek is fáj a legjobban, hogy ezt mi már tudjuk. Igen, tudjuk, de azt is tudjuk, hogy ma, holnap és talán már örökké a munka ad csak rangot, a munkában is csak az, amelyik a szent magyar közösséget szolgálja. Ez a gondolat kovácsolt bennünket össze, ez teremtette meg a mi új-nemességünket, melyet büszkén viselünk, mert a magunk önmegváltásával, a magunk erejével lettünk azzá. Június 15-én, amikor címerünket a világ felé fordítva, ünnepi díszben sorakozunk, mélységes hálával és szeretettel gondolunk nagy nevelőnkre, a közel évszázados Katolikus Legényegyletre, mely a mai napig 879.763 iparost nevelt magyarrá és emberré. Valójában talán még egyszer ennyit, mert a régi névsorok nagyrésze elkallódott és a pontos létszámot csak 35 évre visszamenőleg tudtuk megszerezni. Ma mindenki számolkkal és statisztikai adatokkal dobálódzik. Ha valaki megteheti ezt, akkor mi igazán megtehetjük és nagyon beszédes számokat tudnánk felsorakoztatni. De ne a számok beszéljenek most, hanem a tett. Mutassuk meg, hogy kik vagyunk és mit jelentünk az új magyar életnek. Gyűljön össze a székházakba ezen a napon minden katolikus iparos; ifjú és öreg, tanonc, segéd és mester. Hozza össze őket a szeretet, az eltöltött küzdelmes napok ezernyi emléke. Keressék és találják meg egymás kezét, hisz egy cél, egy eszme múlhatatlanul egymásra talált hősei ők. Legyen ez a nap mindannyiuk örök bajtársi egyesülésének napja. Fogadják meg egymásnak, hogy erőssé, nagygyá teszik a magyar ipart és széppé, nemessé az iparos életet. Nem tudnak ennél a tetté vált fogadalomnál nagyobb ajándékot adni ennek a Hazának, amely annyi bizalommal néz ránk, amelynek ma annyira életkérdés a mi igazi új-nemességünk. Ez legyen az 1941. év Országos Legénynapjának nagy indítéka, ez legyen az utána következő napok minden percének emlékeztetője úgy a műhely áldott munkazájában, mint az egyleti társadalmi élet nemes békéjében. Ezt kéri minden vele élő, dolgozó hű fiától az Országos Katolikus Legényegylet. Isten áldja!

**A múlt megoldjuk, a jövőt kiharcoljuk —
 És helytállunk mindenütt. ✓**

NAGY ÖRÖMMEL jelenthetem az ország újnemesi közönségének, hogy életem talán legszebb alkotása az általatok is várva-várt Céh-főiskola az Elnöki Tanács tegnapi határozatával életre kelt. Ugy érezzük, a legényegyleti élet új korszakába lép ezzel a határozattal és az egyleti nevelés egész külső-belső vonalán új fényt, új értéket, magasra ívelő, szép jövőt teremt. Nézzük most, mi a céhfőiskola és mi a célja.

A Céhfőiskola a Magyarországi Legényegyletek Országos Szövetsége és az Országos Központ által szervezett nyolc hetes (2 hónapos) vezető és iparosképző tanfolyam, melyen az Országos Szövetségben tömörült helyi Egyletek arra alkalmas kiküldöttéit, 480 munkaórában mozgalmi, egyleti vezetőkké és a hozzákapcsolt mesterképző tanfolyam elvégzésével kiváló, mai vetretű iparossá képezzük. A tanfolyam törzshelye a Budapesti Központi Katolikus Legényegylet internátusa. A vezetőképzés a Központi székház termeiben folyik, a rajzi, szakrajzi továbbképzés terveink szerint az Iparművészeti Főiskolán, a mesterképzés pedig az Ipartestületek Országos Központjának előadó termeiben.

A főiskola mindkét tagozatát a legkiválóbb országos nevű tanárok tanítanak, akik nagy lelkesedéssel vállalták nagyszerű iparos ifjúságunk tovább képzését. Teljesen új szerű nevelési és oktatási rendszerünkkel a két hónap elteltével kitűnően képzett mozgalmi szakemberek és fejlődőképes elsőrendű iparosok száza kerülnek az Egyletekbe és a magyar iparosletbe. Megfizethetetlen és lemérhetetlen az a szolgálat, amit a Céhfőiskola felállításával a Katolikus Legényegyletek az új magyar életnek nyújtanak.

Az ipari kormányzat nagy érdeklődéssel várja a tanfolyam eredményét és komoly ígéretünk van arra is, hogy kiválóan végzett, vezetésre alkalmas növendékeket messzemenő támogatásban részesíti és boldogulását mindenben elősegíti.

A tanfolyam anyagát úgy állítottuk össze, hogy a hallgatóság mindent megkapjon, amire különleges hivatásában szüksége van, hogy folyamatos önképzéssel községe iparos és társadalmi életében vezetőhelyét elfoglalhassa és megtarthassa. Mindent összefoglalva, szerencsés és boldog lehet az a Testvér, akit Egylete Céhfőiskolánkra kiküld és azt

CÉHFŐISKOLA

komoly eredménnyel el is végezheti, mert olyan indítást kap előjövendő életére, amelyet nem is álmódott. Ilyen megalapozottsággal mostmár igazán csak rajta múlik, hogy a magyar iparosélet modern hőse legyen. Bizonyos, hogy az is lesz, mert nevelésünkkel annak kell lennie.

A főiskola célja példátadónan **kiváló iparosok és egyleti, iparosközéleti vezetők képzése**; színes, gazdag lelkületű, korszerűen felkészült, szakmailag kitűnően képzett, hivatásukért élő-haló ifjak nevelése. Beléjük oltjuk a magasabbrendű életigénylést, az érte való küzdés szépségét, a gyönyörű iparosmúlt romantikáját, az új élet nyílt, egyenes, férfias jellemkeménységét.

Ipari és társadalmi apostolokat akarunk, akik megszinesedett, öntudatos egyéniségükkel egészen hozzáférhetnek sorstársaik, testvéreik lelkéhez, olyan apostolokat, akiket a Hit, a Haza és a Munka örök egysége élet.

A Főiskola igazgatósága úgy határozott, hogy egyéni jelentkezést nem fogad el. A kiküldést kizárólag az Egyletek Vezetősége intézheti. Tehát mindenkit a közösség küld ki és tanfolyami munkájáról elsősorban ennek a közösségnek tartozik felelősséggel. Hogy a közösségi-felelősség teljesebb legyen, a tanulmányi és ellátási díj másik felét a kiküldő Egylet fedezi. Az Egyletekre eső költség 180.— P előteremtésére a közösségi munka és közös-áldozat egészen új módját kívánja az Országos Elnökség. Rendezzen az ifjúság egy, erre a célra alkalmas műkedvelő előadást, esetleg még táncal összekötött teadélutánt (lásd: az Új Nemesség „Céhélet szépségei“ c. márc. 15. cikkét!). Ennek az előadásnak és teadélutánnak megrendezésében, megszervezésében, kiállításában mutatja meg igazán az ifjúság, hogy kiben van tehetség, rátermettség, alkalmasság a Céhfőiskolán való részvételre. A marsallbot mindenkinél a háztizsákjában van, mindenki egyenlő eséllyel indul. Lássuk, ki győz. Ezt a természetes kiválasztást kívánja az Országos Elnökség az előírt egyéb kellekek mellett.

Tehát mindenki, a közösség-munkája adja meg a lehetőséget a ki-

küldésre és ennek a közösségnek adja vissza tanulásával, jóelőmenetelével, a maga egyéni-áldozatával, a beléhelyezett bizalmat a kiküldött.

A tanfolyamra 120 hallgatót vesz csak fel az igazgatóság. A tanfolyamosok a Központi Székházban Kitűnő ellátást és lakást kapnak. Ennek, valamint a tanulmányi költségek a felét az Országos Szövetség fedezi. A tanulmányi költségben benne van az Ipartestületek Országos Központjában (Ipok) végzendő rajzi és mesterképző tanfolyam, valamint a tanfolyam munkatervébe felvett színházi, mozi, hangverseny, autó és hajókirándulások, múzeumok, kiállítások stb. megtekintésének költségei. A főiskolán töltött két hónap, nem tagajuk, komoly munkával telik el (van rá idő 480 óra!), de mellette legalább ugyanannyi a nemes szórakozás ideje. Gondoskodom arról, hogy az itt töltött időtök felejtethetlen legyen és a bajtársi együttélésnek olyan élményeit éljétek át, ami örökre összekapcsol Benneteket. Azt akarom, hogy az igazi legényegyleti életet éljétek, azt, amit aztán otthon kell ugyanúgy megteremtetek. Nem tudjátok Ti azt sem elfelejteni, sem megköszönni sohasem. A köszönet érte az a munka lesz, az a folytonos tökéletesedés, amit az itt látottak, tanultak alapján otthon a Testvérek között végeztek, mert a Főiskoláto kb olyan útravalót viztek, hogy csak ilyen igazi apostolok lehettek. Isten áldja Testvérek! A Céhfőiskolán találkozzunk!

Gara Imre.

AZ ORSZÁGOS ELNÖKSÉG kéri az Egyletek főt. Elnökeit, hogy a Céhfőiskolán való részvétel költségeire még június hónapban rendezzék meg az ünnepélyeket. Műsorközpontunk készséggel áll a rendelkezésükre.

Kéri egyben, hogy a résztvevők számáról (nem nevérről!) a Céhfőiskola Igazgatóságát értesíteni szíveskedjenek.

A megnyitás 1941. július 1-én reggel 8 órakor. Egyletenként legfeljebb 2 hallgató jöhet, hogy minél több Egylet kaphasson azonnal kiképzett vezetőt. A kiküldés módozatairól körlevélben ad az Elnökség ismertetést. Addig is kéri a főt. Elnök Urakat, fogadják szeretetükkel a nagyjelentőségű Céhfőiskolát és kövessenek el mindent, hogy július 1-re a 120 hallgató Pesten legyen.

Testvér! Július 1-én a Céhfőiskolád vár

I.

Marika szép lány volt. Nemrég került eladósorba, két farsangot átláncolt, boldogan, telve az élet reményeivel, örömeivel. Sokan forgolódtak körülötte, de csak két legény férközött közel a szívéhez.

Kádár Pista, meg Lakatos Imre.

A Pista aju kereskedő volt, az Imréné szabómester. Mindakettlen iskolát jártak és most pályaválasztásra került a sor. Kedves, jóindulatú fiú volt mindegyik és Marika maga se tudta, hogy melyiket kedveli igazán. Ártatlan, gyerekes szórakozások töltötték be napjaikat.

II.

Enyhe szeptemberi napsütés ragyogott a sárguló leveleken, mikor az Imre anyját temették. Öreg, erőtlenedő édesapjával egyedül maradt a fiú. Ezekben a hetekben nem is mutatkozott sehol. A szüreti mulatság is nélküle múlt el.

Pista vetélytárs nélkül maradt. Már hivatalban dolgozott, apja ismeretsége révén a városhoz került, nemsokára szép fizetése lesz,

Marika

Irta: TERJÉKI LASZLÓ.

meg is nősülhet majd akkor.

Sokat beszélt erről, de csak úgy diskurálás közben, nyíltan még nem szólt a lánynak semmit. Csak őrizgette, nevelgette szívében az egyre nagyobb lánggal tobogó érzelmeket, amikből a szerelem furcsa, édes érzése bontakozik ki, mint a bimbóból májusi napfény mellett a kiteljesedő rózsza.

III.

Marika ködös novemberi alkonyatban találkozott Imrével. A fiú arca, mintha nem a régi volna. Derűs, életkedvet mutató, de férfiasabb, elevenebb, erősebb.

A lányt meglepte ez. Mert hallotta, hogy Imre szabó lett. Az apja mellett már hónapok óta tanulja a mesterségét, nemsokára fel is szabadul mert az iskolázottsága folytán rövid ideig kell csak inaskodnia. Aztán mester lesz és az apja műhelyét vezeti tovább.

— Nem volt rossz az ipari pályára lépni annyi tanulás után? —

kérdezte a fiút. Mert nem tudta elképzelni, hogy a szellemi munka után olyan nyugodtan beletörőd-hessék valaki abba, hogy ipari pályára megy.

A fiú mosolygott.

— Minden pálya szép és nemes, Marika. Nem a munka, hanem a lélek különbözőleti meg az embereket. És apámat nem hagyhattam itt, hogy öregségére segítség nélkül maradjon.

Marika ránézett ibolyakék szemével.

— Nem kísér el, Imre?

Olyan kedvesen csendült a hangja, hogy a fiú szíve felmelegedett tőle.

Mikor az ajtóban elbúcsúztak, a lány hosszasan otthagya a kezét a kézfogásnál.

— Ha ideje engedi, látogasson ám el hozzám! Nem szép magától, hogy ennyire elhanyagol.

Szelíd szemrehányása úgy duruzsolt az Imre fülebe, mint egy halk szerelmi vallomás. A kigyúló villanyláma fénye mellett egy leányszív elhajlott az egyik oldalra.

Marika úgy érezte, hogy jó irányba hajlott el.

Hogyan rendezzünk ünnepélyt

Ma minden világos látású, hatadó szellemű, jövőbe tekintő magyar a magyarság megújíthatóságát, új magyar világot, gyökeréig új, magyarabb Magyarországot akar! Minden magyar érzi, hogy ez az idők parancsa, a kor, a történelem parancsa, melyet ésszel és nemzeti vasfegyessel feltétlenül teljesíteniünk kell, ha csak nem akarunk lemondani közel jövő nemzeti nagyságunkról!...

Az új, felébredt, megújított Magyarországot életéhez az is szervesen hozzátartozik, hogy ünnepélyeink magyarabbak és nemzetibbnek legyenek!

Mai ünnepélyeink fáradtak, fáultak, álmosak, unalmasak, életlenek vértelenek, színtelenek, nem eléggé magyarok és nemzetiak!... Különösen felűtön és lehárgoló, hogy roppant nagy a részvétlenség, mert ahol tízezer léleknek kellene felsorakoznia, ótszázán sincsenek jelen, az is hosszan vánszorogva, kényszerre-

detten jelenik meg!... Ez nemzeti közösségünk beteges széttagoltságának szétesettségének, szervezatlenségének a torz szüleménye. Bármilyen ósdián vaskalapos legyen is valaki, tetszik vagy nem tetszik, ma szerte a világban, a szovjetlét kezdve, Olasz- és Németországon át Amerika demokráciájáig, mindenféle államrendszer felismerte, hogy a katonás, népi tömegek fanatikus, folytonos lelki és szellemi mozgósításának korszakát éljük!

Nagyon csökönyös, maradi ember az, aki azt hiszi, hogy a mai roppant tömegek ünnepélyei üres, lényegtelen, fölösleges fényűzés számba mennek!

A hatalmas tömegek ifelvonulásának és ünnepélyeinek igen nagy és mélyreható közösségi, nemzetnevelő hatása van!... Az embereket közelebb hozza egymáshoz testvériesít! Nagy az összefogó, láthatatlanul összemarkoló, összeforrasztó, összekalapáló varázsereje! Lelkigyakorlatok ezek; a nemzeti közösség, a néli egység, a faji összetartozás szellemi hadgyakorlatai!

Ezentúli ünnepélyeinket sokkal

több tűz, szín, lélek, lelkesedés kell, hogy hömpölygjön, különösen az ifjúság részéről! Mert nincs rutább a lendületnélküli, koravén ifjúságnál!

A nemzet ifjúsága robbanjon, repüljön! Ez a természet örök törvénye!

Dékán Testvérem! Minden ünnepély rendezésénél arra kell törekedned, hogy mindenki mély lelki és szellemi tömegsugallattal hagyja el a közösségi szemle forró színhelyét! De ilyen legyen ne csak a nagy, hanem a heti vagy havi kisebb belső összejöveteleink is. Az Egyleteken a magyar iparosság elitgárdáját neveljük, azokat, akik továbbnevelői lesznek a mi lángoló magyar szellemünknek, azért ragadjunk meg mindent, minden együttlétet arra, hogy munkásöntudatban, hivatásszeretemben, lélekből fakadó nemzetszolgálatban csordultig gazdagodjanak.

Junius 15-i Legénynap rendezésével minden Dékán Testvér külön is megmutatja mit tud!

Testvér! Junius 15-én Országos Legénynap

A Budapesti Nemzetközi Vásár

Súlyos izgalmak, külpolitikai bizonyodalmak és nagy gazdasági nehézségek között vajudva, de pontos időre, ünnepélyes külsőségek között született meg az 1941 évi harminchatodik Budapesti Nemzetközi Vásár. A Vásár lényege, illetve célja maradt a régi: a magyar ipar teljesítőképességének és fejlettségének bemutatása a jelenlegi viszonyok mellett is. Az idei Budapesti Nemzetközi Vásár jelentősége mégis nagyobb, mint a régebbi magyar árumintavásároké volt, mert demonstrálni kívánja, hogy a kettős fronton folyó magyar élet ma a gazdasági élet vonalán is töretlenül áll a maga órhelyén, vagy amint azt Szendy Károly polgármester a sajtóbemutatón kifejtette: „Más években csendesebb és könnyebb volt a munka, de most megmutatja a vásár, hogy ezekben a háborús, viharos időkben is megállja a helyét”. Az idei vásár nem a zavartalan békegazdálkodás kirakata — hangsúlyozta Hallóssy István vezérigazgató a sajtó képviselői előtt tartott nagyvonalú ismertetésében —, hanem a sok tekintetben küzdő, illetve folytonos átalakulásban lévő magyar gazdasági autarkia bemutatása. Ez az új magyar autarkia Erdély és a Délvidék kincseivel részben gazdagabb a tavalyinál, de részben szegényebb is, amit a háborús Európa terhére kell írni. Az idei vásáron megbizonyosodik, hogy a magyar gazdasági élet vonalvezetése töretlen.”

A vásáron élénk tárurolt kép nemcsak megnyugtató, de felemelő, különösen akkor, ha elgondoljuk, hogy milyen akadályok mellett zajlott le az idei Nemzetközi Vásár felépítése. Valóban a legnagyobb elismerés illeti meg a vásár vezetőségét és az abban résztvevő 1500 kiállítót, akik minden nehézséget legyűrve, a magyar gazdasági élet rugalmasságának és töretlenségének olyan pompás tanúbizonyosságát adták az idén, mint még sohasem. Az idei vásárváros megalkotásához a vásár vezetőségének egy új építkezési technikát kellett teremtenie ahhoz, hogy a meglévő anyagokból épülhessen meg a vásárváros ugyanazzal a külső, imponáló fénnnyel, mint ez az elmúlt években megszokott más anyagokból történt. Építészeti csodálatos szívóssággal és új ötletekkel, náddal és vakolással pótolták a jutát és mo-

linót, falemezekkel a tapétát, alumíniummal a vörösrézhuvalokat, cseréppel, zsindelellyel és hullámlemezekkel a kátránypapírt. Ilyen és egyéb újításokkal érték el azt, hogy az idei Nemzetközi Vásárváros nemesak, hogy semmivel sem marad el külső megjelenésében az elmúlt évi vásár mögött, hanem messze felülmúlja összes elődeit.

NEMZETEK TERE

A Nemzetek terén kiállító nemzetek építészeti által megtervezett, külön nemzeti stílusban épülő pavilonok sorakoznak. A német pavillont ú. n. „Neo-Schinkel”-stílusban épült és Renner berlini építőművész tervezte. Az olasz Export Intézet hivatalos pavillonját Dante Petroni római építőművész professzor tervezte, az ismert novacento-stílusra emlékeztető mai hivatalos fasiztastílusban. A másik olasz pavillon, amelyet Host-Venturi, az olasz közlekedési miniszter építtetett, Perelli római építész munkája. A Szovjet Unió szellemét visszatükröző 1000 négyzetméter nagyságú orosz pavillon robusztus tömegével és nagyvonalú részleteivel és áttekinthető belsőségével köti le a figyelmet. Az Engadinból a graubündeni stílust juttatja eszünkbe Svájc pavillonja. Tisztán fából épült a szlovák pavillon.

A vásár vezetősége nagy megértéssel és szeretettel karolta fel az idén a székely építészeti stílust, amelyben a legszebb pavilonjai épültek fel a vásárnak, mint pl. az Országos Magyar Idegenforgalmi Hivatal pavillonja és az ú. n. Dreher-udvar vendéglője. Tervezője Szabó István építész, Központi Egyetünk kiváló tanár vezetője. Ebben a stílusban építette fel a vásár vezetősége a kapuzattól kezdve a gróf Zichy Mihály-út mindkét oldalán elterülő erdélyi kiállítás összes pavilonjait és kiállítási tárgyait.

A 100 ÉVES MAGYAR IPAR TERE

Szökökút és a zenepavillon között, több mint félkilométeres frontonban terül el ez az ünnepi tér. Húsz hatalmas önálló építményben több mint félszáz kiállító hirdeti Kossuth Lajos iparfejlesztési programját: „Ipar nélkül csak félkarú óriás a nemzet!”

Tekintettel a százéves multra, ennek a térnek a stílusa a 100 év előtti

ú. n. reformkorszak táblabírói, vagy palatinus stílusát és hangulatát idézi fel.

A vásár legszebb és legimpozánsabb épülete a Főváros pavillonja, melyben a gáz- és elektromos művek, valamint hatalmas teremben a főváros szociális munkásvédelmének bemutatója nyertek elhelyezést igen választékos izléssel összeállított elrendezésben.

Tornyos pavillonban állít ki a „Hangya” és mellette az előkelően finom Gamma is, ez alkalommal a polgári élet műszereivel. A Gamma pavillon építője központunk régi kedves barátja, Hedig Dezső építész.

AZ ÜNNEPELYES MEGNYITÓ

A vásár szírványos kapuja előtt a vörös szőnyeg fut végig a Nemzetek terének közepéig, ahol keleti szőnyeggel borított kis emelvény előtt Szendy Károly polgármester, a vásár elnöke fogadta az érkező előkelőségeket. Varga József iparügyi és kereskedelmi miniszter, a vásár vezetősége élén siet a főkapuhoz. Tízet kongatnak a harangok, amikor felhangzik a kormányzó érkezését jelző kürtész. Szendy Károly üdvözölte a kormányzót és felkérte a Vásár megnyitására. Ezután megkezdődött a kórséta, amelyen a kormányzó kíséretében ott volt Baldur von Schirach birodalmi vezető, Bécs város helytartója, valamint a megjelenő diplomaták, a közjogi méltóságok és előkelőségek. A több, mint egy óra hosszat tartó kórséta befejeztével a Kormányzó Ur a legnagyobb megelégedését fejezte ki a látottak felett, a vásár vezetősége előtt.

Mint a vásár hűsöges krónikása, még az elmlétem meg, hogy a kiállító kézműiparosaink fele legényegyleti tag. Csupa kedves, ismerős, baráti arc. Ahogy úgy elnéztem őket és kiállított munkájukat, szívem megtelt örömmel és büszkeséggel. Ime, megint egy hangtalan, de annál beszédesebb egyleti propaganda! A milliós látogató sereg nem tudta, de tudtuk mi, és ők, akik ismerjük egymást és összedobban szívvel köszöntük meg ezt az örömet nagy nevelőnknek, a Katolikus Legényegyletnek. Isten áldja!

„Ipar nélkül a nemzet csak félkarú óriás.” (KOSSUTH)

Testvér! Julius 1-én a Céhfőiskolád vár.

A Magyar Katolikus Legényegyletek

történetéből

Irta: IFJ. SZEDNER JÓZSEF.

Nagymultú Egyletünket 1863. március 25-én (Gyümölcsoltó Boldogasszony napján) alapította egy kis lelkes iparosged csapat. Csepreghy Ferenc asztalossegéd, a későbbi országos hírű magyar író volt az Egylet első szerveződékanja. Ő teremtette meg Scitovszky János bíboros, esztergomi érsek fővédnöksége alatt az Esztergomi Kat. Legényegyletet, melyhez később a történelmi Esztergom város egész iparos társadalma csatlakozott.

Szomorú emlékeztető esztendő volt ez az 1863-as év. „Rettentés szárazság pusztított, mely nagy inséget hozott az országra” — írja az akkori krónikás, a „Kat. Néplap” — de a magyar legényegyleti ügynek a legbővebb terméssel fizetett. Amióta a legelső magyar egylet — a budapesti — létrejött (1856. szeptember 8.), napjainkig egyetlen év sem látta több egylet születését, mint éppen ez az esztendő. Esztergom, Vác, Gyulafehérvár, Székesfehérvár, Veszprém, Kismarton, Győr és Pécs mindmennyi tekintélyesebb város megalakította ez évben a „jórátörékvő iparos ifjak” menedékhelyét — a Kat. Legényegyletet.

Ezek között a legelső az esztergomi egylet volt. Az országos bíboros főpáστοra, Scitovszky János, ki már 7 évvel előbb (1856. szeptember 8-án) megnyitotta a budapesti egyletet, bőkezű pénzádományban részesítette a pozsonyi, magyszombati és óbudai egyleteket és atyai vonzódását az egylet iránt különösen kitüntette az által, hogy az esztergomi zsinat tárgyai közé a Kat. Legényegylet ügyét is felvetette, mert nem engedhette meg, hogy az ő primási székhelyének, az iparizó Esztergomnak iparos legényei tovább is nélkülözzen a Legényegylet kiszámíthatatlan áldásait.

1863. március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a belvárosi plébánia templomban az alakuló közgyűlés előtt reggel 9 órakor ünnepi szentmise volt, melyet Scitovszky János bíboros érsek pontifikált. A szentbeszédet Szabóky Adolf piarista tanár, a budapesti Központi Kat. Legényegylet elnöke mondotta. Szent mise alatt az összes tagok (mintegy 120-an), élükön Szabóky Adolf központi elnökkel és Csepreghy Ferenc, az egylet első dékánjával, szentáldozáshoz járultak.

Szentmise után Esztergom iparosága és az egyleti tagok körmenetben vonultak a bíboros főpáστοrral az élen az Esztergomi Takarékpénztár épületéig, melynek Széchenyitér felőli II. emeletén volt 3 szoba konyhából álló, 300 forint évi béért bérelt helyisége (melyet a bíboros főpástor sajátjából fizetett), hol d. e. 11 órakor alakuló díszközgyűlés volt, melyen Zajczek János, a Tanítóképző Intézet igazgatója, az Esztergomi Kat. Legényegylet első egyleti elnöke üdvözölte a bíboros főpástor; esetelte az egylet javára már eddig is tett mérhetetlen jótéteményeit és áldást mondott a szerencsés napra, melyen a főpástor püspökké szentelésének 35-ik évfordulóját, az egylet pedig alapításának ünnepét üli. A beszéd végeztével — így ír Török János a „Pesti Hirnök”-ben — előlépett egy igen fiatal asztaloslegény, Csepreghy Ferenc, ki nemcsak önkészítette beszédének tartalma és logikája, de természetes előadásának megkedveltetlő modora által is feltűnt s mondhatni általános tetszést idézett el.

S miután szószertint közli a beszédet, így folytatja: „A köztetszés, mely a mesterkéletlen szónok szavait követé, még nagyobb lön, midőn önkészítette versét elszavalá”. (Isten áldd meg egyletünket! stb.)

Még Vass Zsigmond szavalta el a

A föld minden termését az iparos dolgozza föl. Az iparos keze, esze, szive, iparos-lelke alakítja, csinosítja azokat a dolgokat amelyek bennünket olyan hőségesen szolgálnak, amelyek annyi mindennapi öccimmel töltik meg életünket. És minél műveltebb és minél nagyobb vonalú egytársadalom annál nagyobbra értékeli az ipart és annál jobban megbecsüli az iparost.

pesti legénytársai nevében az új egyletkez intézet üdvözölő versét, s a megnyitott egylet első és bizonyosan legszebb ünnepének emléken gyönyörködhetett.¹

A fényes ünnep után rendes menetben haladt az egylet élete — zajtalanul. Két hónap múltán, május 24-én tartották meg a zászlószentelést. A távollevő bíboros érsek nevében Zalka János esztergomi kanonok végezte a zászlószentelést, kit a primás után első helyen tisztelt jótévi között az egylet.²

Zajczek (később Zentai) János elnök szeretettel és kitünő tapintatossággal vezette az egylet ügyeit. 1863-ban már munkakiállítás is rendeztek nagy sikerrel. Így 1865-ben adták elő a Bécsből visszakerült Csepreghy Ferencnek a „Magyar fiúk Bécsben” című népszínművét oly sikerrel, hogy egy hét mulva ismételnit kellett. Az esztergomi újság lelkesült tudósításban ünnepelte a szerzőt és darabját, melyről azt mondta, hogy a „Nemzeti Színházba” is beillenék.³

1863-tól 1876-ig Zajczek (Zentai) János, Török István, Venczell Antal, Molnár Nep. János voltak az egylet egyházi vezető elnökei. Az újonnan belépett tagok száma 758 volt s 13 év alatt.

1876-ban az egylet átalakult és az „Esztergomi Munkásgegyedek Önképző és Betegsegélyző Egylete” címen működött tovább. De sikert már nem ért el. Nem pedig azért, mert hiányzott belőle a lélek, a hit, — míg végre a széthúzás lett úrrá és tagjai szétszéledtek, vagy külön tömörültek.

1884-ben az egylet felveszi ismét a katolikus jelzót. 1883. december 9-től „Esztergomi Kat. Iparos Ifjak Egyesülete” címen újjáalakul Dóczy Ferenc sőtömester (később hosszú időn át ipartestületi elnök) elnökléte alatt. 8 alapító, 146 pártoló és 241 rendes taggal. 500—600 forint értékű vagyonát is megkapta az előbbeni betegsegélyző egyletnek. Helyiségei: 1883-ban Német-utca 575. (Magyarovics-féle háza), 1884-ben pedig a Simor János-utca 531. sz. ház volt. (Folytatjuk)

¹ Ruschek: A kat. Legényegylet magyar földön. 111 l. 1887. (iv. 1863.)

² „Kat. Néplap” 1863. 190. l.

³ Oda is került később, a nemzet első színpadára!

Testvér! Junius 15-én Országos Legénynap

ELIGAZITÁS

TESTVÉREK! Havi eligazításaink az ország minden részében dolgozó 400 egyletünk egyöntetű és ütemes munkaszolgálatára. Ezzel az országos központ tehát azt kívánja elérni, hogy azonos szempontok szerint elősegítse és támogassa a Szövetségbe tömörült helyi Egyletek munkáját. Az egyleti munka tudjátok, két irányú. A szervezőmunka és nevelőmunka. Egyik a test, a másik a lélek. Egyik sem állhat a másik nélkül. A havi eligazítások országos távlatban, tehát általánosan íródnak. Ebből aztán minden Egylet tisztikara és ifjúsága azt oldja meg a hónap folyamán, amit helyi viszonyai ismeretében meg tud oldani. Természetesen itt mindig feltételezzük a lelkiismeretes egyleti munkát, vagyis az Egyletek fogadalmukhoz hűséges **beesületszolgálatát**. Ez a beesületszolgálat a mi hatalmas erejű alapfelményünk, ez az, ami oly nagyvá tette a magyar legényegyleti mozgalmat. Ez a beesületszolgálat a mi új-nemességünk. Erről tehát most ne legyen több szó, ezt mindannyian így érezzük.

A múlt hónap óta nagy események dübörögtek át rajtunk. Mindig azt hirdettem — emlékeztek rá —, hogy minden bűnért meg kell bűnhődni! és hogy minden jóügy diadal arat, ha beesülettel kitartunk mellette és erőnk legjavát áldozzuk érte. Ez jó példa volt nekünk és mérhetetlenül megerősítette hitünket és önbizalmunkat. Így kell győzni az újnemesi életnek is, — annak, amit mi, magyar iparosok tüztünk magunk elé, — ha mi akarjuk, ha a beesületszolgálatunkat tényleg a legjobb erőnkkel és tehetségünkkel látjuk le.

1. Az Országos Elnöki Tanács újólag felhívja az Egyletek minden tisztjének figyelmét, hogy a magyar legényegyleti mozgalom nagyszerű lapjának, mozgalmunk és jövőnk nemes harcának, az **Uj Nemesség**-nek minden személyi tehetségével legyen a segítségére. A múlt év novemberi előfizetési felhívásunk nem járt a várható sikerrel. Egyleteink egyharmada végzett csak itt igazi újnemesi munkát, a többi a mai napig késik az eredménnyel. Áldozatkészségünk végső határáig megyünk most el, amikor még egy hónapig várunk. Ha ez alatt az idő alatt a még hiányzó előfizetői létszám be nem gyűlik, az Uj Nemesség megjelenését be-

szüntetjük. Mérhetetlen szegény lesz ez, de meg kell tennünk. Kérünk tehát mindenkit, hogy az előfizetési felhívásnak tegyen eleget és postafordultával rendelje meg az Uj Nemességet. Aki nagyon szegény, a 3 pengős előfizetési díjat két részletben küldheti.

2. Június 15-én vasárnap, **országos napot** rendezünk. Ennek a napnak az országos jelentőségű legényegyleti gondolat nagyszerűsége jegyében kell lefolyni. Az előkészültre a következőket kéri az országos központ. **1.** Megfelelő, nagyszabású propagandával biztosítsa a **Vezetőség** lehetőleg az egész helybeli katolikus iparosság (mester, segéd, tanonc) és hozzátartozóinak, valamint a szervezethez tartozó Napsugárkák részvételét. Helyezze el a helyi lapban az **ünnepély** jelentőségét méltató cikket (esetleg a mai Uj Nemesség vezércikkét), hogy a nagyközönség is tudjon róla.

2. Az **ünnepély** szentmisével kezdődjön, melyre zászló alatt az Egylet minden tagja hozzátartozóival testületileg jelenjen meg és a részükre külön fenntartott padokban foglaljan helyet. Az egyleti tagok **céhdíszben** (egyenruha, vagy sötét polgári ruhában 3 cm széles pirosfehér mellszalaggal) jelenjenek meg.

A prédikációra a főt. Elnök Urakat kéri az Országos Elnökség, hármas egyleti gondolatról. Istent, Hazát, Munkát. Hason oda a **Vezetőség**, hogy a szentmise alatt a tagok a közös szentáldozáshoz járuljanak. A ministrálást feltétlenül egyruhás egyleti ifjak lássák el.

3. Délben, közös ebéden, céheben lássa vendégül az Egylet (lehetőleg olesó egy-tál ételes ebéden) az újnemeseket, hozzátartozóikat és a meghívott község-vezetőket és újságírókat. Az ebéd alatt cigányzene szóljon és néhány mesterdalnok jelölt énekeljen magyar nótákat. (Az ebéd lefolyása a március 15-i „A céhélet szépségei” cikk alapján.) Egyetlen beszéd legyen: iparostársadalmi problémáról, az Uj Nemesség bármelyik erre alkalmas cikke alapján. Kitűnő téma erre: a **Diadaloms Legényegylet**. A céhebed színhelyét zászlódszibe öltöztess a rendezőség. Négy alkalmas helyen

helyezzék el az újnemesi címet is. (Fém-mintáját minden Egylet igényelje posta fordultával: **válaszbélyeg**, megeimzett boríték és külön 10 filléres bélyeg mellékelésével.)

Kívánatos volna minden résztvevőnek a legénynap emlékére egy kis fém újnemesi címet ajándékozni. Csoportos rendelésnél, darabonként 6 fillér. Igen finom, szép, kifejező ajándék. Nagy sikere lesz!

4. Délután az ifjúság teát ad. (Háziaszonyi tisztségre felkérés, háziasszonyok lásd „Céhélet szépségei”). A teadélután táncszünetében **kis üditő műsort** ad a szabadidő szakosztály. Pünkösöd királynő választás szavazólapok alapján (10 fillér), világposta, királynőtánc megváltás stb. A teadélután tiszta bevételét a céhfőiskolára küldendő Testvér tanulmányi alapjára fordítsa az Egylet.

Kéri a Központ a tisztikart és az ifjúságot, hogy ezt az országos ünnepélyt az újnemességhez méltó fénytel és méltósággal üljék meg. Legyen ez a legényegyleti központosítálybeli öntudatos iparosság magához és az egyleti neveléshez méltó igazi, bajtársi seregszemléje. Kérjük a Dékán és jegyző testvéreket, hogy az ünnepélyről szóló tudósításukat a legközelebbi megjelenés lapzártára, június 23-ra küldjék be az Uj Nemesség szerkesztőségbe.

3. Az Országos Központ kéri a tehetségesebb vezetésre alkalmas Testvéreket, vegyenek maguk mellé 5-6 ujonctagot. Foglalkozzanak velük, neveljék, hogy gyakorolhassák magukat. Ezzel elsősorban maguknak használnak — hisz a szakosztályok megalakításával egy sereg új vezetőre van szükség — mert a vezetés, szervezés, nevelés, igazgatás művészetét bizony csak állandó gyakorlással, maguk és neveltjeik állandó figyelmével és megfigyelésével lehet csak megszerezni. Gyönyörű új működési területek egész légiója adódik a céhszakosztályok megszervezésével és mindenki passzióikat tehetsége és kedve szerint, ha megtanulja a vezetés technikáját. Erre a legnagyobb szerűbb nevelő iskola a **kis egyleti sejtek alakítása**. Ennek az 5-6 ujoncnak (lehetnek tanoncok is, sőt itt a legkivánatosabb és leghalásabb kezdeni!) a nevelésében csiszolódik igazán az ember, hisz ezeknek úgy kell felnevelni vezetőjükre, mint a legtökéletesebb emberre. Bizony

Testvér! Július 1-én a Céhfőiskolád vár.

vezetni csak az vezethet, aki szemé-
lyében különb, mint azok, akiket
vezetni akar. Ha nincs elég újone
az Egyletben, nézzenek szét a köz-
ségükben. Szervezzenek, neveljen-
ek, dolgozzanak, mert ennél na-
gyobb öröm nincs a földön. Próbá-
lja ezt meg minden tehetséges
Testvér, meglátjátok, igazam van.

4. Kéri a Központ az Egyletek
műkedvelői vezetőit, hogy leg-
közelebbi műsorukra Kodolányi János
nagy sikerű **Földindulás** című
darabját tűzzék ki. Feledhetetlen élmé-
nyt és igazi nagy sikert aratnak
Nagy előnye, hogy társadalmi
eseményt tudják tenni és a komoly
színjátzás minden kínálkozó
szépségét learatják vele.

Emlékezzenek csak egy régebbi
híradásunkra, amikor a kalocsai
egylet előadásában jelent meg és a
vármegye minden lapja foglalkozt-
zott vele. Nemesak kasszasiker ez a
darab, de maga a legnemesebb nem-
zeti propaganda. Igazi legényegye-
leti feladat a művészi megoldása.
A darab és kellékei a műsor-köz-
pontunkban beszerezhető. (VII,
Rottenbiller-utca 20—22.)

5. Belezna Béla Testvérünk ké-
résére szívesen elmondjuk újra,
mint jelent az újnemesi címer. A
koronás „U” betű az újnemesi köz-
össég kezdőbetűje. A heraldikailag
is szépen megalkotott három stili-
zált kereszt a következőket jelenti:

1. Általánosan a hármas újnemesi
eszményt: **Isten, Haza, Munka.**

2. Szervezetileg a nemes Céh fel-
építését: **mester, segéd, tanone,**
vagyis az iparban dolgozók teljes
egymásra utaltságát és nemes tár-
sadmali egységét.

3. Egyénileg azt, ami az iparos
ifjút igazán újnemesi teszi: a **sze-
retet, a becsület** és a **szolgálat** lélek-
ből fakadó, magasabb emberséget
adó lelki erőt.

Aki ezt a címet nemesak kívül,
de bévül, a lelkében is hordja, az
az újnemes.

6. Isten bőséges áldása kísérje
Egyleteink, Elnökeink, Tiszt-
jeik és Ifjúságunk e havi munkáját
Hazánk, Egyházunk és nemes ipa-
roságunk javára. Isten áldja Test-
vére! Isten áldja! (G. I.)

*A június 15-i Legénynap
minden újnemes ünnepe.
Mutassuk meg kik vagyunk
és mit érünk!*

Testvér! Június 15-én Országos Legénynap

Hazatérés

Második közlemény.

Nem tudta, hogy kassaiak azóta
megszokták, hogy fejedelmekkel pa-
rolázzanak s hogy Bocskay fejedele-
m nyomában az alföldi városok-
ból egész raj odaváló polgár tele-
pedett le itt, akiknek sorából kerül-
nek ki már jó ideje a városnak évről-
évre újonnan választott szenátorai
és főbírái is.

— Ugy vélekszem — szólalt meg
Rác István, a legöregebb a szená-
torok közül — esmérem a Berényi-
ház cirkumstanciáit.

— Eh! — fakadt ki a főbíró. —
Majd kikeresi ezeket a nótárius. A
szessziónak vége s itt az ebéd ideje!

— Nem úgy, főbíró uram! —
fakadt ki Berényi Péter, midőn erre
a főbíró kucsmája után nyúlt s
ügyet sem vetve arra, hogy ő még
mindig vesztve áll, távozni készült.

— Több tiszteletet érdemlek meg,
— mondta ismét érelesen esengő,
büszke hangon — én, akit a főbíró
urammal nagyobb urak is megtisztel-
tek.

A szenátorok elképedve néztek rá,
majd Várady Jeromosra, lesvén,
hogy vajjon ez utóbbit nem darabon-
tokkal vezeteti-e ki az izgága jöve-
vényt. Berényi pedig ezalatt büsz-
kén útíatarsolyába nyúlt s egy arany-
pecsétetes pergamentekerecesel egye-
temben újabb iratokat dobott a vi-
selkedésén elálmélkodó szenátorok
elő az asztalra. A főbíró nyúlt mo-
hón utánuk s miközben sorra olvas-
ta, csodálatos változáson estek át
arcának kemény vonásai.

Az írárok mind bizonyáglevelék
voltak arról, hogy Berényi Lyonban
Guise herceg udvari ötvösmestere
volt, ennek ajánlatára a franciák ki-
rályának az udvarába került, hol
nagyabbnál-nagyobb urak tüntették
ki köszönőlevelekkel, szebbnél-szebb

ajándékokkal, remekbe készült zo-
mánoces munkáiért, amelyekkel egész
vagyonot szerzett; míg meglegedvén
az udvari fényt és az idegenben ara-
tott dicsőséget, eselődéséggel s két
társzékérnyei holmijával útra kelt,
hogy szíve vágyát követve, szülő-
földjére visszatérjen. S midőn az
egyszerű mesterlegényként a franci-
ák közé került kassa-tövös a párisi
udvarból, hová még IV. Henrik ki-
rály életében került, eltávozott, mint
Franciaország nemesi sorába már
régebben iktatott udvari ötvös-
mestert, lovaggá avatta XIII. Lajos öfel-
sége, Franciaország és Navarra ki-
rálya.

Az aranypecsétetes, latinnyelvű di-
plomát, amely erről szólt, Várady Je-
romos hangosan olvasta fel s mire
a király aláírását kibetűzte, szená-
torai röstelkedve sütötték le tekin-
tetüket.

— Társaim nevében is bocsanatot
kérek, lovag úr! — szólalt meg nyílt
tekintetű az úri jövevényre vetve,
őszinte hangon a főbíró s példáját
követve a város urai egymásután já-
rultak eléje, hajoltak meg mélyen
színe előtt, mire Berényi feledve az
irányában táplált bizalmatlanságot,
kicsinylő viselkedésüket, melyet az
imént még iránta tanusítottak, sor-
ra kezét nyújtotta feléjük.

— Mint is vélekszik a lovag úr ősi
házáról? — faggatták aztán mind az
öreg Rác István szenátort. S kis-
vártatva a théka pecsétetes levelei és
regesztrumai nélkül is kisült, hogy
a Berényi-ház megvan, csak hogy
nem jelentkezvén jóideig örököse,
a város vagonába kebeleztek be s leg-
több a fejedelmi nászra egybegyűlt
idegen udvari követek szállásául
szolgált.

A főbíró nem győzött mentege-
tőzni elődei helytelen és elhamarko-
dott cselekedete miatt s amidőn Be-
rényi udvariassal azzal nyugtatta
meg, hogy egyelőre a városi vendég-
fogadónak száll, a szenátorok végkép
megfelelkezve arról, hogy itt az
ebéd ideje, egyakarattal és rögtön
elhatározták, hogy a Berényi-házra
vonatkozó s ezt a város tulajdoná-
nak kijelentőírást semmisnek dekla-
rálják s a lovagot, ki szülővárosának
idegenben annyi dicsőséget szerzett,
a kutyafuttában s az ő jelenlétében
tartott szesszió nyomában ünnepe-
lyesen öröklött birtokába iktatják.

A főbíró csöngetésére bent termett
a soros darabont. Berényi elálmél-
kodva hallgatta a parancsot, hogy
fegyverre riasszák a város többi szol-
dosait is.

Folytatjuk.

GARA IMRÉT, lapunk szerkesztőjét a Népegészségügyi és Munkásvédelmi Szövetség igazgatósági tagjává választotta. Nagy öröm nekünk is az előkelő, nagyjelentőségű Szövetség választása, mert szerkesztőnkben a magyar kisiparosság kiváló ismerője és nagy barátja volt be az illusztris tagok sorába. Kérjük, legyen szószólónk ott is, különösen most, amikor a magyar iparosjövő fundamentumát rakják le mindenütt. (Dr. V. Sz.)

Kolping műsorközpont üzeni . . . Felhívjuk a kedves tagegyesületek figyelmét arra, hogy központunkban már megalakult a Műsorközpont és a Jelmezkielégzési Központ, melynek kizárólagos célja az, hogy vidéki egyesületeinknek munkáját megkönnyítsük, elősegíthessük és olesóbbá tehessek. Ugy színdarabot, mint feljemet lehet igényelni. Igénylés esetén utánvéttel küldjük a kívánt dolgokat. Kidolgozott műsört is küldünk!

Szeretettel üdvözlöm Kántor János testvért Kolozsváron. Minden írást szeretettel várom. A többi kérdésre választ ad a „Három kérdés” című multheti cikkem.

TESTVÉREK! A beérkezett **TÖBB MINT KÉTSZÁZ** levélre válaszként, hogy lapunk kétszeri késésének oka a mult számban közölt „Három kérdés” című cikkemben kap magyarázatot. Kimondhatatlanul örülök, hogy úgy várjátok és úgy szerettitek az Új Nemességet. Ezeket a leveleket mutattam be az Elnöki Tanács ülésén és ezekre kaptam még egy havi haladékokat. Tudom és érzem, hogy már értetek érdemes élni a lapnak. Istenem, csak gazdag ember volnék, hogy ingyen küldhetném! Kövesse-tek el mindent, hogy felemelkedjen az előfizetések száma, hogy ne küzdjünk anyagi zavarokkal, hogy pontos időre ott lehessen Nálatok a Ti legigazabb barátotok, az Új Nemesség. Meleg testvéri szeretettel ölel Mindnyájatokat: Gara Imréték.

Zvonka József, a Vágóhíd-utcai Legényegylet népszerű „Zvonyó”-ja, a Typographia 100 km-es kerékpárversenyén az első díjat nyerte.

A soproni Kat. Legényegylet februári és márciusi beszámolójában komoly, szép egyleti munkát látunk. Örömmel írjuk ide Seidl Ferenc I. dékán, Lőrincz József, Ackeller Annuska, Megyeri József, Horváth Imre, Czingeráber László és Márkus Ferenc nevével, akik a szép munka jelentős részét végezték. Sajnos, az Új Nemesség előfizetőinek névsora még

H I R E K

Rovatvezető: **TERJÉKI LÁSZLÓ.**

mindig nem jött meg. Pedig ahol ennyi lelkes új-nemes van együtt, 100 előfizetést sem lenne nehéz beküldeni. Igaz, Seidl Testvér?

Szeretettel köszöntjük Dunaszerdahely népszerű dékánját: **Garay József** testvért. Gratulálunk a szép munkához. Karold fel Testvér az Új Nemességet is ilyen szeretettel, hisz rajtatok, Dékánokon múlik ez leginkább.

Szeged új-nemesei a Dolgozó Lányokkal együtt tartották Szent József díszközgyűlésüket, melyen a Püspök Ur is megjelent. Hálásan köszönjük a Püspök Ur szeretetteljes beszédét, amely maga volt az örök új-nemesi program. Szeged nagyszerű mozgalmi életére jellemző, hogy a hatalmas teremben egy talpalatnyi hely nem volt. Köszönjük Szegednek a kivételes munkát és az egész ország új-nemesének köszönetét tolmácsoljuk vele. Isten áldja!

Ejnye Stipsits Alajos Testvér, hát Te azt hiszed, egyedül vagy a világon? Az Új Nemesség azt közli, amit közérdekből jónak lát és ebben nem befolyásolhatja senki és semmi. Ezt vedd tudomásul.

A nagykarolyi Kat. Legényegylet husvéti emléke két igazán nagysikerű műkedvelői előadás. A kiváló Szatmármegyei Közlöny egy kéthasábos hatalmas cikkben számol be az eseményről. felsorakoztatva a rendezők, szervezők, szereplők, közreműködők több mint negyven tagú díszes galériáját. Az olyan Egylet, ahol csak egy színdarabban ennyi tehetséges hölgy és úr szerepel — és mind egyleti tag — a legragyogóbb farsadalmi és nevelőmunkát végezheti. Nem közlünk most neveket, hogy hálánk és köszönetünk min-

denki felé egyformán sugározzon. Ki kell említnünk és példának bemutatnunk azt a meleg, baráti kapcsolatot, melyet az Egylet helyi sajtójával tart fenn. Szeretnénk ezt látni mindenütt. (Sajnos itt is kevés az Új Nemesség előfizetője!)

†**Rusvay Imre** asztalosmester, szeretett kedves újnemes bajtársunk meghalt. Példakép volt hitben, szeretetben, munkában, iparosi hivatásban. A nemes őrtállók egyikét veszítettük el benne.

A mi kedves **ozorai Egyletünk** munkáját már sokszor megemlegettük. Nincs olyan akadály, amit ez a felfelé törő Egylet le ne győzne. Bizony példa lehetne nagyon sok „puha” egyletnek. De így van ez mindenütt, ahol az Elnök, a Tisztikar és az Ifjúság bensőséges becsületsszolgálatlalt látja el a munkát. Szeretettel ölelünk Mindenkit.

Testvéc! Junius 15-én Országos Legénymap

Jászákóhalma, mint már megírtuk, besorakozott a nagy, országos új-nemesi táborba. Öntudatos, kiváló, jászmagyar iparosságát nagy nyereségnek tartjuk és nagyon sokat várunk tőlük. **Legyen példa előttük Jászberény Egylete**, mely ma az országban az első helyen áll. Szeretett szülőházam népe ez a két város és nincs nagyobb boldogságom, mint ha rólok hallok és hála Istennek, mindig a legszebbet, legjobbat hallok. Isten áldja meg termékeny, szép, meleg, munkás léttel a gyönyörű Jászvárosait! (G. I.)

A **kisvárdai Legényegylet** március 30-án tartotta tagavató ünnepélyét, melyen 40 fiú és 18 leány tette le az új-nemesi fogadalmat. Az avatást Gell Antal apát úr végezte. Az egyleti műkedvelő gárda a Darázsészek című darab előadását rendezte nagy sikerrel.

A **gyulai Egylet** április 27-én tagvá avatott 47 Napsugárkát és 26 legényt. Szeretettel öleljük magunkhoz az új új-nemeseket.

A pestszenterzsébeti Egylet sakkszakosztályának vezetője, Szabadi Gusztáv, eljegyezte Csordás Gizellát. — Ozoráról jelentik, hogy Bakos Ferenc elvette Miklós Juliskát. — Megnősült Hammerschmied János is. — H. Szabó József eljegyezte Horváth Ida bájos Napsugárkát. — Tischler Ignác és Miklós Vendel pénztáros mestervizsgát tettek. — Mindannyiunknak szívből gratulál: az Új Nemesség.

Az Új Nemesség éted él!

Kérjük kedves előfizetőinket, hogy bátralekos díjaikat küldjék be a kiadóhivatalnak.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotentbiller-utca 20—22.

Felelés szerkesztő és felelés kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.

Testvéc! Julius 1-én a Céhfőiskolád vár